

prilog nastanku pesme

dušan vukajlović

RUKOPIS

Ovog puta
Stvarno sam bio brz
Prekuao Umniož
Hitrije no ikad

Ozbiljna lica Čvrstom rukom
Delio sam im
Primerak po članu porodice

Pogledali su me značajno
Nestajali

Dao sam im dovoljno vremena
Pre no sam ih sakupio

Imam čemu da se radujem
Citiraju me Ne znajući
Da lagao sam

ŠETALO PETALO

U ruci mi je šestar bio
Šetalo petalo pevala si

Nasumice oštricu zario sam
Krug napravio
Ono van odstranio
Ono unutra odstranio

Linijsko je iz sebe ishodila
Koja je uvirala u sebe
Dovoljna je bila
Da se prostremo koliko su nam dopustili
Da slobodno zapevamo najzad
Šetalo petalo makar

PRILOG NASTANKU PESME

Kada pesnik piše pesmu
Strah od gubitka prošlosti
Okruglu lobanju njegovu izduži
Te tako: dobijemo intelektualca

+
nadarenog mladog čoveka
Te tako: iskopamo tajne rupe sveta
iz kojih iskaplju
Objašnjenje Zrelost
Ti filozofi u neke stvari upućeni
velike
Te tako: Pročitamo pesmu uz gubitke
nepotrebitne
autora iskamčenu
Te tako: ruiniranu ličnost pesnika

+
intelektualca
+
nadarenog mladog čoveka
u punom njenom umjeću
bezbedni osluškujemo i naslućujemo
Kad sa gotovom pesmom ne znamo šta bi
Izdavački plan za sledeću godinu
(u subotnjoj Politici odštampan)
novu nadu uliva
Armiji čitalačkoj od oko hiljadu duša

Sa dečijim piscima je drukčije
Nepovredivi iz mrtvog ugla vrebaju
Umanjeni Deci nalik

KNJIGA

Čuo si Izašla je Bez daha
Otrčao si u knjižaru
Umišljavo se prodavcu
Češkao ga Nučkao
bombonama i novcem
Hvalio mu decu
Ogovarao ostale kupce

Upatilo je Prepoznao je twoju glad
Sjaj u oku Novac u džepu
Prodao ti je

Uleteo si u prvu zgradu Obio stan
Zaključao vrata Isključio telefon

Citao si
Dva dana si pamlio

Sad možeš da ispeglaš stranice
Sklopiš je Vratili na indeks

pet pesama

ileana

ursu

* * *
Ječali su
kaži kako diše hartija
kako krvari olovka
kako se množe knjige

Mogu da vam kažem
kako se rađa lišće
kako potecé mleko
Mogu da vam kažem
kako rastu zidovi
kako se postavljaju prozori neba
kako se vole životinje

Ali zato
ostavite otvorene oči
s ove strane praga

* * *
Vagu za zvuk
treba da kupujete
zvuk reči je merljiv
Onda ne bi tako lako
ređali ono što nazivate biserima

Kroz toliko magle teško ćete videti
zeleni vrh

O ljubavi govorim
neveštio
U dobu sam
kada se razvijaju kosti
a ne strpljenje
Kažem vam konvencionalno
dobar dan

* * *
Ne okrenite nikada
poslednju stranu
što miriše na slanu
Na pisaćem stolu
predlažem da uvek imate
hrizanteme
ko zna gde će vam biti grob
U zemljanim posudama
skupljajte sitan novac
donosi sreću
a poneki put je dobrodošao

Ja lomim suve grane
Danas mislim da se nikada neću sahraniti
ali je vrlo moguće da neko
otkida od mene
misleći da sam suvo drvo

* * *
Uzdigle su se reči do mene
sada razgovaramo
oči u oči
s mojoj pomoći govore mi o lanu
vidicima i moru

Ja znam drugu priču
o kamenim
o kožnim preprekama

Sporazumemo se sve ređe
ali sve lakše

* * *
Krenula sam drugim putem
od čula vida
Ne nazivam ga oko
jer su dva
ja — uvek sama

Za vas je sve belo
i dim i drum
imate puno komšija
čuvate ih i čuvaju vas

Gde ih je puno
jedan se gubi

S rumunskog preveo autor

DUSAN VUKAJLOVIĆ rođen je 1948. u Pančevu. Školovao se u Pančevu, studirao svetsku književnost u Beogradu. Objavio knjige pesama: *Getsmanski vrt*, *Liberatački*, Pančev 1972, *Vedar* dan u Engleskoj, separat »Književne reči«, Beograd 1977. Živi u Pančevu.

ILEANU URŠU rođena je 1954. u Zrenjaninu. Student je prava. Objavila je dve zbirke pesama: *Pansion u biblioteći*, Novi Sad, 1978. i *Gradina de cuvinte (Vrt reči)*, *Liberatački*, Pančev 1979. Dobitnik je nagrade »Pečat varoši srpsko-karlovačke« 1979. Živi u Begejima.

beznačajne stvari

eva vaš

TRENUTAK

na peronu sedim
sevnuo je leto
zaokružio se u meni
jedan gđa kao u stablu
njegova dva kraja
pronašli su jedan drugog

VРЕМЕ I

na sekundari
časovnika
senka
jede senku

među
sasušenim otkucajima
koraćamo
u polusnu

VРЕМЕ II

sve što imamo
rašireno je na konopu godina
sedeći u ljuštači
iz dana u dan
ljuštimo se
iz večeri u jutro

VРЕМЕ III

i dok u laganom ritmu bila
ispipavam
nanizane cvetove tvoje kićme
zabijaju se polumeseci
pod naše nokte

BEZNAČAJNE OPASKE

I
izvući jutro
do trećeg čoška

nacrtati
prozračne sobe
iza prozora

potom već
sasvim neprimetno
ubičajeno hitro
sunce okreće
prema meni svoje lice

BEZNAČAJNE OPASKE

II
razmišljanje je
neka vrsta potresa

u svojoj ushićenosti
išao bi
i tragom zmajeva

noću
kako ti se disanje
upliće u snove
u tebi se začinju
amorfni pokreti

S mađarskog preveo
Arpad Vicko

EVA VAS (VASS ÉVA) rođena je 1956. u Topoli. Studira mađarski jezik i književnost u Novom Sadu. Objavila je zbirku pesama *Letnja praznjenja* (Nyárikísülések), »Forum«, Novi Sad 1979. Živi u Novom Sadu.

FERENC VESTEG (VESZTEG FERENC) rođen je 1946. u Novom Sadu. Studirao mađarsku književnost i jezik. Objavio je zbirku pesama *Raže*, (Rékják), »Forum«, Novi Sad 1976. Živi u Novom Sadu.

neumirena sumnja

ferenc vesteg

NEPRISTRASNA

Torzo.
U materici njegova verna kopija.
Klasična pozadina.
Savršena tehnika.

KARIJERA I MNOGORUČJE IZ ŠESTOGODIŠNJE PERSPEKTIVE

Štite li te još susedne predstraže
kriljušti golubijih tuftica?
Njihov izmet medu vencima?
Zlobno cerekanje
teturavih dobročinitelja, poštovalaca,
nepodnošljivi smrad
dok ti stiskaju desnicu?
Šišaju li još makazicama
tvoje neobuzdane divlje izdanke
dok
ko zna kojom rukom
lupaju po tvojoj pisaćoj mašini
prikučavajući na papir tvoj pseudonim...
I da li te još sređuju
pomoću stotina i stotina reči
koje nema smisla citirati?
I da li te nazivaju telefonom,
zvone na vratima u zao čas
i rijući duboko prstima u nosu
drže li te još na oku?
I da li te još plješću ljubazno po ramenima?

NEUMIRNA SUMNJA

Jednog dana
ipak sam odlučno postupio.
Godinama čuvane i skoro već pomilovane
prazne listove papira
osudio sam na smrt.

Potom — uobičajenom mučnom temeljitošću
počeо sam redom da cepam
spajalicama povezane
fantomske autorske tabake.

Bio sam još prilično daleko
od kraja svoje naopake aktivnosti
kada sam osetio
da ne mogu više,
da ću izgubiti svoju mladalačku svest.
I zatud moje gvozdeno uverenje
stvarnost me je ružno ošinula.
Odgovorno, zorno, prilježno,
ni ovaj posao ne bih mogao da obavljam.

U KARANTINU

Jer zaista je tišina.
Rano jesenje veče.
Mada nema ni tišine, ni rane jesenje večeri.
Monada.

S mađarskog preveo
Arpad Vicko